

РЕШЕНИЕ

№ 311

гр. К., 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КЕТИ М. КОСЕВА

при участието на секретаря ГАЛИНА М. ГИЛЕВА
като разгледа докладваното от КЕТИ М. КОСЕВА Гражданско дело № 20215510103410 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 56, ал. 1 от ЗН.

Ищецът Д. Н. Д., ЕГН ***** чрез адв. Н. В. П. със съдебен адрес: ул. ***** моли съда да постанови решение, с което да обяви за относително недействителен по отношение на него - Д. Н. Д. направения от С. Г. К. с ЕГН ***** отказ от наследството на своя баща Г.С. К. с ЕГН *****, вписан в Книгата за отказ от наследство на Районен съд - К. под № 103 по описа за 2019 г.

Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноси, включително и за адвокатско възнаграждение.

Твърди, че по силата на издаден по гр. д. № 2527/2015 г. по описа на Районен съд - К. изпълнителен лист от 28.07.2016 г., С. Г. К. е осъден да заплати на Д. Н. Д. на основание чл. 143, ал. 1 ЗЗД сумата от 6 600 лв., изплатена от Д., в качеството му на поръчител по договор за кредит от 22.03.2010 г., сключен между ответника К. и „Ц.к.б.“ АД, клон К., ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска - 08.10.2015 г. до окончателното ѝ изплащане, мораторна лихва за забава в размер на 576,55 лв. считано от 28.11.2014 г. до 08.10.2015 г., и разноси в размер на 964,50 лв., от които 314, 50 лв. заплатена държавна такса, 50 лв. възнаграждение за вещо

лице и 600 лв. за адвокатски хонорар.

Въз основа на горепосочения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 240/2016 г. при ЧСИ А.П., рег. № 764, с район на действие ОС-Ст.3..

Впоследствие принудителното изпълнение е преместено при ЧСИ К.А., рег. № 766, с район на действие: Окръжен съд - Ст.3., който на основание постановен отвод връща изпълнителния лист на вискателя. Въз основа на изпълнителния лист е образувано изп. д. № 1298/2020 г. при ЧСИ Г.И. с рег. № 765 район на действие ОС - Ст.3., висящо към настоящия момент.

След проучване на имущественото състояние на длъжника от справка ИКАР и удостоверение за декларирани данни от отдел „МДТ“ се установява, че длъжникът притежава следното недвижимо имущество: 1/3 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда, предназначение - жилище, апартамент, с площ по док. - 70,000 кв.м.; с адрес: обл. Ст.3., общ. К., гр. К., ул. *****, прилежащ обект - мазе - 8 кв. м, таван - 16 кв. м, придобит по наследство от бащата на длъжника; 1/4 ид. ч. от самостоятелен обект в сграда, предназначение - жилище, апартамент, парцел У-459, кв. 270, жилище с реално отделен самостоятелен вход от северната страна на жилищна сграда, построена в северната част на дворно място с площ 266 кв. по скица 281 кв. м, обл. Ст.3., общ. К., гр. К., ул. *****, придобит чрез покупко-продажба. Сделката е обективизирана в нотариален акт № 36, том 2 дело № 738/1986 г. на Районен съд – К..

Притежаваните от длъжника идеални части от посочените по-горе имоти са възбранени по изп. д. № 1298/2020 г. при ЧСИ Г.И.. Видно от имотната партида на ответника, той не разполага с други имоти.

От направената проверка в търговския регистър е установено, че ответникът е регистриран като едноличен търговец ЕТ "С. К. - Г." ЕИК *****, но последният финансов отчет е от 2009 г., търговецът не развива дейност, няма осигурени лица от септември 2009 г.

От направената справка в НАП е установено, че длъжникът има сключен трудов договор с „К.“ ЕООД, *****, едноличен собственик на капитала на което е майката на длъжника К.С. К.а, а трудовото възнаграждение съгласно справката на НАП е 580 лв. - под минималната работна заплата. Направена е справка в отдел „МДТ“ на Община Ст.3., от

която не се установява друго недвижимо имущество.

Бащата на длъжника - Г.С. К. с ЕГН ***** е починал, вследствие на което длъжникът придобива по наследство горепосоченият имот: 1/3 ид. ч. от самостоятелен обект в сграда, предназначение - жилище, апартамент, с площ по док. -70,000 кв.м.; с адрес: обл. Ст.З., общ. К., гр. К., ул. *****, прилежащ обект - мазе - 8 кв. м, таван - 16 кв. м. След придобиването ѝ, притежаваната от него 1/4 ид. ч. от самостоятелен обект в сграда, предназначение - жилище, апартамент, парцел V-459, кв. 270, жилище с реално отделен самостоятелен вход от северната страна на жилищна сграда, построена в северната част на дворно място с площ 266 кв. по скица 281 кв. м, обл. Ст.З., общ. К., гр. К., ул. *****, се явява секвестрируема.

С цел да осуети принудително изпълнение върху горния имот, ответникът извършва отказ от наследство със заявление от 01.10.2019 г., по което Районен съд - К. се произнася с Определение № 2112/01.10.2019 г. по ч. гр. д. № 2621/2019 г. - съгласно приложеното Удостоверение изх. № 4796 от 01.10.2019 г. издадено от Районен съд -К..

За отказа от наследство ищецът твърди, че узнал на 22.10.2021 г., от съобщение по електронното приложение „Вайбър" с прикачен файл - сканиран образ на Удостоверение изх. № 4796 от 01.10.2019 г. издадено от Районен съд - К., изпратено му от ответника.

С направения отказ се препятства възможността длъжника да притежава секвестрируемо имущество, върху което да се насочи принудително изпълнение. Ето защо за него е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Ответникът С. Г. К. оспорва иска по основание и размер. М оли съда да го отхвърли изцяло като неоснователен и недоказан и да му присъди направените разноски.

Твърди, че исковата молба е предявена след изтичане на преклузивния срок по чл. 56, ал. 2 ЗН.

Твърди, че вземанията на ищеца Д. Н. Д. са погасени по давност, доколкото изпълнителния лист е издаден през 2016 г., ищецът е загубил това качество. Оспорва твърдението, че ищецът е узнал за направения отказ от

наследство едва на 22.10.2021 г. Ищецът е узнал много по-рано за направения отказ, още с вписването му в специалната книга на РС-К. на 01.10.2019 г., откогато започва да тече и тригодишния преклузивен срок за предявяване на иска по чл. 56, ал. 2 ЗН. Оспорва твърдението, че няма друго имущество освен посоченото наследено, от което ищецът да се удовлетвори, а предпоставката за иска е невъзможност вземането на кредитора да бъде покрито, удовлетворено, от личното имущество на наследника. Преценката за наличието или не на тази предпоставка налага съпоставяне между стойностите на имуществото на длъжника-наследник и на задължението му към кредитора.

Твърди, че ищецът може да се удовлетвори от наличното имущество. Твърди, че задължението трябва да бъде установено безспорно по основание и размер, т.е. да е ликвидно.

Правото на отказ от наследството е в зависимост от личната преценка на наследника.

От събраните по делото доказателства преценени по отделно и в съвкупност съдът намира за установено следното:

Видно от представения изпълнителен лист от 28.07.2016 г., издаден по гр. д. № 2527/2015 г. по описа на Районен съд – К., С. Г. К. е осъден с решение **45/12.05.2016 г. да заплати на Д. Н. Д. на основание чл. 143, ал. 1 ЗЗД сумата от 6600 лв., изплатена от Д., в качеството му на поръчител по договор за кредит от 22.03.2010 г., ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска - 08.10.2015 г. до окончателното ѝ изплащане, мораторна лихва за забава в размер на 576,55 лв. считано от 28.11.2014 г. до 08.10.2015 г., и разноси в размер на 964,50 лв., от които 314, 50 лв. заплатена държавна такса, 50 лв. възнаграждение за вещо лице и 600 лв. за адвокатски хонорар.

По искане на ищеца, на 11.08.2016 г. е образувано изпълнително дело № 20167640400240/2016 г. при ЧСИ А.П., рег. № 764, с район на действие ОС-Ст.3. /л.100/, което е прекратено по молба на вискателя №1329/14.04.2020 г.

Въз основа на същия изпълнителен лист е образувано изп. д. № 20207650401298/2020 г. при ЧСИ Г.И. с рег. № 765 район на действие ОС - Ст.3., което към настоящия момент е висящо и по което на ответника е

върчена покана за доброволно изпълнение и са извършвани действия по принудително изпълнение като вписване на възбрана върху имот, налагане на запор.

Видно от представеното у-ие за наследници № П-1/05.01.2022 г. на Община К. препис от акт за смърт №111/28.01.2007 г., Г.С. К., женен, е починал на 27.01.2007 г. като е оставил за наследници съпруга К.С. К.а и синове С. К. и А. К..

Видно от представения н.а. № за покупко-продажба № 9, том 2-ри, рег. № 845, дело 264/1940 г. Г.С. К. и чрез своята майка М. К.а е закупил /№7 вн.а./ идеална част от едно дворно място, заедно с три бараки дъсчени, със застроено място 50 кв.м. и незастроено -180 кв.м. или всичко 230 кв.м. в гр. К., площад ***** при съседи ул. „Р.“, площад ***** , И.С..

Видно от удостоверение за деклариране данни изх. № 7404001024/08.01.2013 г. издадено от Дирекция „МДТ“ при Община К. на основание подадена от С. Г. К. декларация вх. № 86/10.01.2013 год., С. Г. К. е декларирал, че е собственик на идеални части от имот-жилище в гр. К., на ул. „Р.“ №****.

Видно от издаденото от ЧСИ Илчева удостоверение № 105566/07.10.2022 г. размерът на дълга на ответника е над 8500 лв., поканата за доброволно изпълнение е получена на 29.09.2021 г., няма извършено плащане на задълженията.

За установяване имуществото на ответника са представени н.а. № 36, том 2, дело 738/1986, с който М. Г. продава на С. К. 1/3 идеална част от жилище в жилищна сграда построена в имот пл. № 3045 в кв.270 по плана на гр. К.; справка от ТР за регистрация на ЕТ „С. К.- Г.“, удостоверение за деклариране от С. К. данни към 02.06.2021 г., справка от Агенцията по вписванията за лицето С. К. за периода 01.01.1991 г. – 22.07.2021 г. От представените документи е видно, че ответникът е декларирал, че е собственик на имот в гр. К., ул. „Р.“ №****, собственик на имот в гр. К., ул. ***** и лек автомобил.

Видно от Удостоверение изх. № 4796 от 01.10.2019 г. издадено от Районен съд – К. направеният със заявление вх. № 12513/01.10.2019 г. подадено от С. К. отказ от наследство на Г. К., на основание постановеното Определение № 2112/01.10.2019 г. по ч. гр. д. № 2621/2019 г. по описа на

Районен съд - К. е вписан в книгата за отказ под №103/2019 г.

Исковата молба е подадена на 17.11.2021 година.

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните изводи:

Предявеният иск по чл. 56, ал. 1 от ЗН е основателен и следва да бъде уважен.

Ищецът е активно легитимиран да предяви иска по чл. 56 ЗН, защото има изискуемо вземане към ответника, произтичащо от парично вземане установено с влязло в сила съдебно решение.

Възражението на ответника, че вземанията по издаденият изпълнителен лист са погасени по давност е неоснователна. Тъй като вземанията са определени със съдебно решение, на осн.чл.117, ал.2 ЗЗД, срокът на давността е пет години от влизане в сила на съдебното решение. Давността е започнала да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, но е прекъсната с предприемане на действия за принудително изпълнение. Прекъсването е станало веднъж с образуването през 2016 г. изпълнително дело и втори път с предприетите действия по принудително изпълнение по висящото към този момент изпълнително дело.

Ищецът има качеството „кредитор на ответника“.

Предявеният от ищеца иск е допустим, оценяем, конститутивен, съответстващ на потестативното право на кредитора на наследника да иска унищожаване на извършен от него отказ от наследство в своя полза, доколкото не може да се удовлетвори от имуществата на наследника. /Опр. № 3 от 10.01.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1/2022 г., I г. о., ГК, Решение № 489 от 22.04.2008 г. на ВКС по гр. д. № 2220/2007 г., V г. о./.

Кредиторите на лицето, което се е отказало от наследството, могат да искат унищожението на отказа в своя полза, доколкото не могат да се удовлетворят от имуществата на наследника. Искът по чл. 56 ЗН е частен случай на общия Павлов иск по чл. 135 ЗЗД, но за разлика от него в чл. 56 ЗН субективният елемент - знание за увреждането, не се изисква. Унищожаването на отказа е относително - само по отношение на кредитора, който го е поискал, и само доколкото е необход. за удовлетворяване на визираното в иска вземане.

Тъй като в интерес на длъжника е да установи, че кредиторът може да се удовлетвори от имуществото му, в негова тежест е да докаже наличие на имущество за удовлетворяване на вземането на кредитора въпреки отказа. То следва да е такова, че от него кредиторът да може да се удовлетвори. Твърденията на ответника, че притежава имущество, от което ищецът може да се удовлетвори не се подкрепят от доказателствата по делото.

Искът чл. 56 ЗН може да се предяви в едногодишен срок от узнаването за отказа, но не по-късно от три години след отказа. Възражението на ответника, че ищецът е узнал за направения отказ от наследство преди 22.10.2021 г. е неоснователно, тъй като не се подкрепя с доказателства. /Определение № 52 от 14.01.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1400/2009 г., IV г. о., ГК/. Ищецът е узнал за направения отказ на 22.10.2021 г., а не с вписването му в специалната книга на РС-К. на 01.10.2019 г.

Тригодишния преклузивен срок за по чл.56, ал.2 ЗН не е изтекъл към момента на подаване на исковата молба.

Ищецът не може да се удовлетвори от имуществото на длъжника. В сроковете по чл. 56, ал. 2 от ЗН, е направил искане от съда да унищожи по отношение на него отказа от наследство, направен от длъжника. Част от имущество на длъжника е несеквестрируемо /чл. 444, т. 7 от ГПК/ и не е достатъчно за удовлетворяване на кредитора на длъжника. Наследственото имущество, от което ответникът се е отказал, включва идеална част от жилище, която идеална част може да послужи за удовлетворяване на кредитора./Решение № 104 от 9.03.2011 г. на ВКС по гр. д. № 160/2010 г., I г. о., ГК/.

Ищецът представя списък на разноските. Претендира да му бъдат присъдени разноски в размер на 1102,58 лв./л.105/

Разноските на ищеца по делото възлизат на 1165,38 лв., от които 302,58 лв. за държавна такса /л. 7 и л. 82/ и 800 лв. адвокатско възнаграждение /л.1976/, 25 лв. за съдебни удостоверения, 20 лв. такса за снабдяване със заверено копие от декларация по чл. 14 ЗМДТ, 8 лв. за 2 бр. съдебни удостоверения, 5 лв. държавна такса за съдебно удостоверение и 4,80 лв. такса преписи по делото.

Ответникът не представя списък на разноските, не представя документ за направени разноски.

Съразмерно с уважената част от претенциите на ищеца, ответникът следва да му заплати разноски в претендирания размер на 1102,58 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

УНИЩОЖАВА, на основание чл. 56 от ЗН, направения от С. Г. К. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. К., ж.к. ***** и настоящ адрес гр. К., ул. "Р." ** със заявление вх. № 12513/01.10.2019 г. **отказ от наследството** на Г. С. К. ЕГН *****, вписан на основание постановеното Определение № 2112/01.10.2019 г. по ч. гр. д. № 2621/2019 г. по описа на Районен съд - К. в книгата за отказ под №103/2019 г., **в полза на** кредитора му Д. Н. Д., ЕГН ***** с адрес: гр. К., ул. *****, със съдебен адрес: ул. ***** чрез адв. Н. В. П..

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК С. Г. К. с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. К., ж.к. ***** и настоящ адрес гр. К., ул. "Р." ** да заплати на Д. Н. Д., ЕГН ***** с адрес: гр. К., ул. *****, със съдебен адрес: ул. ***** чрез адв. Н. В. П. сумата 1102,58 лв., представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му пред ОКРЪЖЕН СЪД - Ст.3..

Съдия при Районен съд – К.: _____